

„NEI“
af J. L. Heiberg.
(1836. Det kgl. Teater.)

Fredmans Epistlar N° 67.

Allegro.

I. *mf*

Hammer. 1. Nu, saa kom! Al-lons! vil De se, hvil-ken Fjong! jo,
Ham. 2. Nu med fif-figt Kast jeg min Sløi-fe gjør fast. *L.* Den
Link. 3. Naahvad me-ner Du? *H.* Ja, be-tragt Dem kun nu! *L.* Det

den kan gi - ve Halsen Fa-çon! *L.* Nei, hvor stiv og hvor stor! der er knap, jeg tror, dens Ma-ge til paa
er for stram, den snærer som Bast. *H.* Den maa slut-te lidt tæt. *L.* Men jeg kvæ-les let. *H.* Nu er den just co-
er su-perb, det er det saa-gu! Ja, med saadan en Klud ser jeg man-dig ud, og vinder vist en

Jord. *Ham.* Møi - en jeg spil-der mig maaske. Sid ro - lig! *L.* Du kil-der mig, o ve! *B.* Jo, det
quet. Vent lidt! thi Bor-der-ne maa ser. *L.* Men skaan Fa-der - mor-der-ne, jeg be'r! *B.* Jo, det
Brud. *Begge.* Hver har i Klæ-der-ne sin Tolk, os Al - le gjør Skræderne til Folk. Jo, det

gaar ga-lant; det er vist og sandt, den sid-de skal char-mant.
gik ga-lant; det er vist og sandt, den sidder høist char-mant.
gik ga-lant; det er vist og sandt, den sidder høist char-mant. *f*

Moderato.

Doche. („Les deux Edmond.“)

II. *dol.*

Hammer. 1. Er - in - drer
Sophie. 2. Og da jeg
Hammer. 3. Og u - den

De? det var i Kongens Ha - ve, jeg mød-te Dem den før-ste Dag i
ud paa Ga-den mon-ne træ - de, jeg i mit Fjed be-standig skim-ted
Om - svøb blev Ac-cor-den slut - tet; jeg sang Tri - umf, thi Alt var gaåt 'saa

Mai. Jeg vend-te om, og som en yd - myg Sla - ve i Af-stand
Dem, De fulg-te mig til sto-re Kir-ke stræ - de, her gik jeg
godt. Jeg flyt-ede ind i Kamret paa Mi - nu - tet, og den-ne

tro jeg fulg-te De-res Vei. Med en Ven in - de gik De un - der
op, her, saa De, var mit Hjem. Men før jeg glem - te, hvad der var pas -
Bo - lig syn-tes mig et Slot. Her har jeg dag - lig sku-et Dem, So -

Lø - vet, som hang i Knop - per o - ver grøn-ne Sti, hvor Hy - a -
 se - ret, De kom her - ind i Stu-en hvor vi bo. „Er ik - ke
 phi - e! Det før - ste Ind - tryk her jeg næ - ret har; og skjøndt jeg

cin - then bøj-ed sig be - drø - vet, for - di De gik saa hur - tig den for
 her et Væ - rel - se meu - ble - ret?“ saa spurgte De, og On - kels - svar - te:
 taug, ei kun - de jeg for - ti - e, hvad ei paa Læ - ben, men i Hjer - tet

bi, hvor Hy - a - cin - then bøj-ed sig be - drø - vet, for - di De
 „Jo.“ *Begge.* „Er ik - ke her et Væ - rel - se meu - ble - ret?“ saa spurgte
 var. *Begge.* Og skjøndt ^{han} taug, ei kun - de ^{han} jeg for - ti - e, hvad ei paa

gik saa hur - tig den for bi. 2. Og da jeg
^{De} og On - kel svar - te: „Jo.“
^{jeg} Læ - ben, men i Hjer - tet var. *dol.*

4
Canon.

Moderato.

„Fra Martin.“

III.

p *Link.* 1. Klok - kens Lyd
Hammer. 2. Gaar han ei
Link. 3. Tror De ei
Gamstrup. 4. Han er her

legato

er min Fryd; den kan Hjer - tet rø - re; kan den
snart sin Vei, skal jeg for hans Ø - re den - ne
nok, at jeg Klok - kens Reb kan fø - re? *Sophie.* Nei, nei,
alt i - færd Pi - gen at for fø - re med sin

ei?
Gang
nei!
Sang.

Link. Bim, bim,
rin - ge,
Bim, bim,
Bim, bim,

bim, bim,
saa han
bim, bim,
bim, bim,

bim, bim,
skal det
bim, bim,
bim, bim,

bim, bim,
hø - re,
bim, bim,
bim, bim,

bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim.

saa han hu - sker Klok - kens Klang.

H. Han skal hu - ske Klok - kens Klang.

L. bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim.

G. Jeg vil sag - te gaa min Gang.

L. bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim.

Allegretto.

„Son inamorato.“

IV. *Link.*

1. Kan man ik - kè Me - re end kun bog - sta -
 2. Jeg som U - ind vi - et i den Strid om
 3. El - ske - de So phi - el! jeg kan ik - ke
 4. Siig da, vil De ta - ge mig til Æg - te -

ve - re, veed man, at tren - de Skrift - tegn er i „Nei.“
 I' - et, tør ik - ke raa - de; gjer - ne taa - ler jeg
 bi - e. Ak! Du mig lok - ker hen paa El - skovs Vei!
 ma - ge, og med mig dra - ge Æg - te - ska - bets Vei?

rall.

„Ja“ har kun tven - de, et tre - dje har det ei; kun
 hver Skri - ve maa - de naar kun jeg hø - rer ei et
 O, svar din Klok - ker! Men svar ham, svar ham ei med
 Kan jeg be - ha - ge? Kun der - om spør - ger jeg. Nu

N, og E, og I, kan si - ge
 N, et E, et I, som si - ger:
 N, og E, og I, som si - ger:
 svar med J, og A, det si - ger:

Sopite. „Nei.“
 „Nei.“
 „Nei.“

1. 2. 3. 4.
 „Nei.“

p

Molto vivace.

V. *f*

Link. Kullau. („Lulu.“)

1. Taar-net skul-de styr-te sam-men
2. Man en Klok-ke-storm skal hø-re

p

ved den stær-ke Klok-ke-klang, hvis jeg ad-lød Vre-des-flam-men, ad-lød Hæv-nens
der skal skjæ-re som en Fil. Man skal stop-pe Vox i Ø-re paa en Kreds af

vil-de Trang. Ki-me skal jeg ef-ter Æv-ne, kom-mer jeg til Gren-aa hjem,
ot-te Mil. Ly-der Klok-ken da ej læn-ger, har sit sid-ste Ord den talt

om da Taar-net faar en Rev-ne, kom-mer Straffen o-ver Dem. Svar dog: el-sker De mig
højt i Klok-ke-stræn-gen læn-ger en for-tviv-let Klok-ker kvalt. Svar dog: el-sker De mig

ten. *ad lib.*

Sophie. 3 *rall.* *Tempo I.*

Link.

ej? Nej nej - - - nej,nej,nej!
ej? Nej nej - - - nej,nej,nej!

Om da Taar-net faar en Rev-ne,
Saa gid Sa-tan staa her læn-ger

Hammer. *fp*

kom-mer Straf-fen o-ver Dem. Selv han vil af Har-me rev-ne før han naar til
det er alt for pi-ne-galt. Ej til fle-re Svar han træn-ger, han sit Spørgsmaal

f

Gren-aa hjem. *f*
fik be-talt.

Allegro. Hammer.

Dittersdorff („Apotekeren og Doktoren.“)

VI. *f*

1. Her er jeg i - gjen til - ba - ge, jeg maa syn-ge, dan - se, le.
2. Jeg har skudt en Pop - pe - gøj - e, og nu har jeg in - gen Nød.
3. O So - phi - e! Se min Glæ - de! Jeg maa de - le den med Dem!

Pok - ker al - le Gril - ler ta - ge! Jeg kan lut - ter Sol - skin se!
Al - ting straa - ler for mit Øi - e i For - gyld - ning lu - e - rød.
Jeg maa dan - se! Jeg maa kvæ - de til jeg gaar fra mi - ne Fem.

1-3. Nu jeg syn-ge maa Hur-ra! Syn - ge maa Vic - to - ri - a! La, la, la, la, la, la,
Hurra, Hurra, Vic - to - ri - a!

Efter 3die Vers.

Hurra, Hurra, Vic - to - ri - a! *f*

8
Slutningssang.

Allegro.

J. A. P. Schulz.

VII.

f *mf*

Hammer. 1. Det
Gamstrup. 2. Vel -
Link. 3. Jeg
Sophie. 4. Blev
(til Publicum.)

fjer - de Punkt, De det hu - sker vel, kun De - res Sam-tyk-ke var; det
an min Her - re, De skal faa Ret, hvad nys De spaa - de, det sker. So -
kom som Fri - er til Sta - den her og lær - te Fjong og Com - mang: nu
Al - les Dom om et Sku - e - spil til kor - testMaal re - du - cert, da

er jo sag - tens en Ba - ga - tel, naar Pi - gens Hjer - te man har. Men
phi - e fin - der Dem saa - re net, og hvad be - hø - ves da mer? Mit
bort i - gjen fra de laan - te Fjer mig kal - der Klok - ker - nes Klang. Fra
vil - de Nei el - ler Ja slaa til, hvert Om - svøb blev con - fi - skert; og

her und - væ - res det ei, thi vist en saa hæ - der - lig On - kel, Ju - stits - raad et -
Ja jeg nægter Jer ei, jeg selv her for - e - ner et el - sken - de, lyk - ke - ligt
A - mors far - li - ge Vei jeg sti - ger ad Trappen i Taar - net; Mo - tio - nen er
strengt man tog det da ei, saa hvis vi nu haa - bed, at De fandt Be - hag i en

ce - te - ra vil sva - re Ja, langt hel - ler end sva - re med Nei. Thi
 Æg - te - par, thi sag - tens var jeg gal, om jeg her sag - de Nei. Jeg
 y - derst sund, og Klok - kensMund mig al - drigt tør sva - re med Nei. Han
 Ba - ga - tel, De vil - de vel ei Haa - bet be - sva - re med Nei. Han
 Saa

f

VIOL.

vist en saa hæ - der - lig On - kel, Ju - stits - raad et ce - te - ra vil sva - re Ja, langt
 selv herfor - e - ner et el - sken - de, lyk - ke - ligt Æg - te - par, thi sag - tens var jeg
 sti - ger ad Trappen i Taar - net; Mo - tio - nen er y - derst sund, og Klok - kensMund mig
 hvis vi nu haa - bed, at De fandt Be - hag i en Ba - ga - tel, De vil - de vel ei ham

f

1. 2. 3.

hel - ler end sva - re med Nei.
 gal, om jeg her sag - de Nei. *f*
 al - drigt tør sva - re med Nei.
 Haa - bet be - sva - re med Nei. *mf*

4.

Nei. *f* *cresc.* *ff*